

Dziennik Urzędowy L 9

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
12 stycznia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 20/2008 z dnia 11 stycznia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 21/2008 z dnia 11 stycznia 2008 r. zmieniające załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazów szybkich testów ⁽¹⁾	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 22/2008 z dnia 11 stycznia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz owczych (Wersja skodyfikowana)	6
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 23/2008 z dnia 11 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 622/2003 ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ⁽¹⁾	12
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 24/2008 z dnia 11 stycznia 2008 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek w ramach kontyngentu taryfowego dla Tunezji	14

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/37/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2007 r. ustanawiająca Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych w celu zarządzania wspólnotowym programem szczegółowym „Pomysły” w dziedzinie badań pionierskich na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 ⁽¹⁾ 15

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2008/38/WPZiB z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające wspólne działanie 2007/405/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa, mającej odniesienie do wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL DR Konga) 18

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

2008/39/WSiSW:

- ★ Decyzja Rady z dnia 6 grudnia 2007 r. dotycząca przystąpienia Bułgarii i Rumunii do konwencji z dnia 18 grudnia 1997 r. sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi 21

2008/40/WSiSW:

- ★ Decyzja Rady z dnia 6 grudnia 2007 r. dotycząca przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Konwencji sporządzonej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich, Protokołu z dnia 27 września 1996 r., Protokołu z dnia 29 listopada 1996 r. i Protokołu drugiego z dnia 19 czerwca 1997 r. 23

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 20/2008

z dnia 11 stycznia 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 11 stycznia 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	147,2
	MA	59,1
	TN	129,8
	TR	121,6
	ZZ	114,4
0707 00 05	JO	190,5
	MA	75,7
	TR	150,2
	ZZ	138,8
0709 90 70	MA	110,4
	TR	126,1
	ZZ	118,3
0709 90 80	EG	313,6
	ZZ	313,6
0805 10 20	CL	64,2
	EG	44,1
	IL	46,8
	MA	64,9
	TR	75,1
	ZA	37,4
	ZZ	55,4
0805 20 10	MA	87,3
	ZZ	87,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	59,1
	IL	61,5
	PK	42,8
	TR	84,9
	ZZ	62,1
0805 50 10	EG	77,2
	IL	149,9
	TR	119,4
	ZA	76,9
	ZZ	105,9
0808 10 80	CA	102,6
	CN	87,5
	MK	35,5
	TR	118,1
	US	114,4
	ZA	89,0
	ZZ	91,2
0808 20 50	CN	83,6
	US	106,9
	ZA	134,7
	ZZ	108,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 21/2008**z dnia 11 stycznia 2008 r.****zmieniające załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do wykazów szybkich testów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania pasażowlanych encefalopatii gąbczastych (TSE) u zwierząt. Przepisy te mają zastosowanie do produkcji i wprowadzania na rynek żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz, w pewnych przypadkach, do ich wywozu.
- (2) W załączniku X, rozdział C, do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wskazano rodzaje szybkich testów zatwierdzonych do monitorowania TSE u bydła, owiec i kóz.
- (3) Zmiany do szybkich testów lub do protokołów testów są dopuszczane wyłącznie po uprzednim zawiadomieniu Wspólnotowego Laboratorium Referencyjnego ds. TSE oraz pod warunkiem, że Wspólnotowe Laboratorium

Referencyjne stwierdzi, że zmiany nie wpływają na czułość, swoistość i wiarygodność szybkich testów. Dnia 13 kwietnia 2007 r. Wspólnotowe Laboratorium Referencyjne zatwierdziło zmiany wprowadzone do obecnie zatwierzonego szybkiego testu poubojowego TSE „Enfer TSE Kit wersja 2.0”, a zatem zaleciło umieszczenie zmienionej wersji („Enfer TSE wersja 3”) w wykazie w załączniku X, rozdział C, do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 999/2001.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1428/2007 (Dz.U. L 317 z 5.12.2007, s. 61).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szybkie testy

W celu przeprowadzenia szybkich testów zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 należy zastosować następujące metody jako szybkie testy do monitorowania BSE u bydła:

- test immunologiczny oparty na procedurze Western Blot, wykrywający odporny na działanie proteiny K fragment PrP^{Res} (test Prionics-Check Western),
- badanie chemiluminescencyjne ELISA obejmujące metodę ekstrakcyjną oraz technikę ELISA, z zastosowaniem silniejszego odczynnika chemiluminescencyjnego (test Enfer & Enfer TSE Kit wersja 2.0, automatyczne przygotowanie próbek),
- test immunologiczny oparty na mikroplótkach, wykrywający PrP^{Sc} (Enfer TSE wersja 3),
- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (test BIO-Rad TeSeE),
- test immunologiczny oparty na mikroplótkach (ELISA), wykrywający PrP^{Res} odporny na proteinazę K za pomocą monoklonalnych przeciwciał (test Prionics-Check LIA),
- test immunologiczny zależny od struktury, test wykrywający antygen BSE (zestaw Beckman Coulter InPro CDI),
- badanie chemiluminescencyjne ELISA określające ilościowo PrP^{Sc} (test CediTect BSE),
- test immunologiczny wykorzystujący chemiczny polimer do selektywnego wychwycenia PrP^{Sc} i przeciwciała monoklonalne wykrywające skierowane przeciw konserwatywnym regionom cząsteczki PrP (IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA),
- chemiluminescencyjny test immunologiczny oparty na mikroplótkach, wykrywający PrP^{Sc} w tkankach bydła (Institut Pourquier Speed'it BSE),
- test immunologiczny »lateral flow« wykorzystujący dwa różne przeciwciała monoklonalne do wykrycia frakcji PrP odpornej na proteinazę K (Prionics Check PrioSTRIP),
- test immunologiczny typu Sandwich wykorzystujący dwa przeciwciała monoklonalne skierowane przeciw dwóm epitopom obecnym w rozwiniętej cząsteczce występującego u bydła PrP^{Sc} (Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit),
- test typu Sandwich ELISA wykrywający PrP^{Sc} odporne na proteinazę K (Roche Applied Science PrionScreen),
- wychwycenie antygenów ELISA z zastosowaniem dwóch różnych przeciwciał monoklonalnych do wykrycia frakcji PrP odpornych na proteinazę K (Fujirebio FRELISA BSE szybki test poubojowy).

W celu przeprowadzenia szybkich testów zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 należy zastosować następujące metody jako szybkie testy do monitorowania TSE u owiec i kóz:

- test immunologiczny zależny od struktury, test wykrywający antygen BSE (zestaw Beckman Coulter InPro CDI),
- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (test BIO-Rad TeSeE),
- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (test Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat),
- badanie chemiluminescencyjne ELISA obejmujące metodę ekstrakcyjną oraz technikę ELISA, z zastosowaniem wzmacnionego odczynnika chemiluminescencyjnego (Enfer TSE Kit wersja 2.0),
- test immunologiczny oparty na mikroplótkach, wykrywający PrP^{Sc} (Enfer TSE wersja 3),

- test immunologiczny wykorzystujący chemiczny polimer do selektywnego wychwycenia PrP^{Sc} i przeciwciała monoklonalne wykrywające skierowane przeciw konserwatywnym regionom cząsteczki PrP (IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA),
- chemiluminescencyjny test immunologiczny oparty na mikropłytkach, wykrywający PrP^{Sc} w tkankach owiec (POURQUIER'S - LIA Scrapie),
- test immunologiczny oparty na procedurze Western blot na wykrycie odpornego na działanie proteiny K fragmentu PrP^{Res} (test Prionics-Check Western Small Ruminant),
- chemiluminescencyjny test immunologiczny oparty na mikropłytkach, wykrywający PrP^{Sc} odporne na proteinę K (Prionics Check LIA Small Ruminants).

W przypadku wszystkich testów próbka tkanki musi być poddawana badaniu zgodnie z instrukcją użytkowania załączoną przez producenta.

Producent szybkich testów musi stosować system zapewnienia jakości zatwierdzony przez Wspólnotowe Laboratorium Referencyjne (CRL), gwarantujący stabilność wykonywanych testów. Producent musi dostarczyć do Wspólnotowego Laboratorium Referencyjnego protokół testów.

Zmiany do szybkich testów lub do protokołów testów są dopuszczane wyłącznie po uprzednim zawiadomieniu Wspólnotowego Laboratorium Referencyjnego oraz pod warunkiem, że Wspólnotowe Laboratorium Referencyjne stwierdzi, że zmiana nie wpływa na czułość, swoistość i wiarygodność szybkiego testu. Wspomniane wyniki badań należy przekazać Komisji i krajowym laboratoriom referencyjnym.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 22/2008**z dnia 11 stycznia 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz owczych****(Wersja skodyfikowana)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

nocie, konieczne jest uściślenie definicji klas budowy tusz, klas okrywy tłuszczowej oraz barwy.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(3) Należy stworzyć system zgłaszania cen ustalanych na podstawie klasyfikacji dokonywanej w rzeźni niezwłocznie po uboju. Wymaga to właściwego systemu identyfikowania tusz.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego ⁽¹⁾,

(4) Klasyfikacja powinna być prowadzona przez odpowiednio wykwalifikowany personel. Wiarygodność klasyfikacji musi być skutecznie kontrolowana w celu zapewnienia jej jednolitego stosowania.

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2137/92 z dnia 23 lipca 1992 r. dotyczące wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych i określaniu wspólnotowych norm jakości świeżych lub schłodzonych tusz owczych oraz przedłużające stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 338/91 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2, art. 4 ust. 3, art. 5, 6 i 7 ust. 2,

(5) W celu zapewnienia jednolitego stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji we Wspólnocie rozporządzenie (EWG) nr 2137/92 przewiduje prowadzenie inspekcji na miejscu przez wspólnotową grupę inspekcyjną.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 461/93 z dnia 26 lutego 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych ⁽³⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać skodyfikowane.

(6) Konieczne jest ustalenie szczegółowych zasad określania składu grupy oraz przeprowadzania inspekcji na miejscu.

(2) Rozporządzenie (EWG) nr 2137/92 ustanowiło obowiązującą na obszarze całej Wspólnoty normę dotyczącą klasyfikacji, mającą na celu poprawę przejrzystości rynku w sektorze mięsa baraniego. Potrzebne są szczegółowe zasady dla ustalania cen rynkowych określanych na podstawie tej normy dotyczącej klasyfikacji. Należy stworzyć przepisy w sprawie ustalania cen rynkowych we właściwym momencie procesu sprzedaży. Punkt ten należy ustalić na moment przybycia do rzeźni. Aby zapewnić jednolitą klasyfikację tusz owczych we Wspól-

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Owiec i Kóz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ceną rynkową ustalaną na podstawie wspólnotowej klasyfikacji tusz owczych, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92, jest cena w chwili przybycia do rzeźni, bez podatku od wartości dodanej płaconego dostawcy za mięso jagnięce pochodzenia wspólnotowego. Cena jest wyrażana za 100 kg wagi tusz, przygotowanych zgodnie ze wzorcowym sposobem prezentacji przewidzianym w art. 2 tego rozporządzenia, zważonych i sklasyfikowanych na haku w rzeźni.

2. Uwzględnianą wagą jest waga tuszy ciepłej, skorygowana w celu uwzględnienia strat na wadze podczas chłodzenia. Państwa członkowskie informują Komisję o stosowanych czynnikach korygujących.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, s. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, s. 2). Rozporządzenie (WE) nr 2529/2001 zostanie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 30.7.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1). Rozporządzenie (EWG) nr 2137/92 zostanie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 od dnia 1 stycznia 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 49 z 27.2.1993, s. 70. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 823/98 (Dz.U. L 117 z 21.4.1998, s. 2).

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II.

3. W przypadku gdy prezentacja tusz po zważeniu i sklasyfikowaniu na haku różni się od wzorcowego sposobu prezentacji, państwa członkowskie dostosowują wagę tuszy, stosując współczynniki korygujące, przewidziane w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92. Państwa członkowskie informują Komisję o zastosowanych współczynnikach korygujących.

Jednakże dla kategorii określonych w załączniku III do tego rozporządzenia państwa członkowskie mogą podawać ceny za 100 kg tych tusz, przygotowanych zgodnie z miejscowym zwyczajem. W takim przypadku państwa członkowskie powiadają Komisję o różnicach między tą prezentacją a prezentacją wzorcową.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie, w których roczna produkcja mięsa baraniego przekracza 200 ton, przekazują Komisji poufny wykaz rzeźni lub innych przedsiębiorstw uczestniczących w ustalaniu cen zgodnie ze wspólnotową skalą klasyfikacji, zwanych dalej „przedsiębiorstwami uczestniczącymi”, wraz ze wskazaniem ich rocznej wydajności.

2. Państwa członkowskie określone w ust. 1 informują Komisję najpóźniej w każdy czwartek o średnich cenach, w euro lub w walucie krajowej, dla każdej kategorii mięsa jagnięcego figurującego we wspólnotowej skali klasyfikacji i dla każdego z przedsiębiorstw uczestniczących, zanotowanych w tygodniu poprzedzającym tydzień, w którym informacja jest podawana, wykazując ilość w ramach każdej kategorii. Jednakże, jeżeli dana kategoria nie przekracza 1 % całości, ceny nie muszą być podawane. Państwa członkowskie informują również Komisję o średnich cenach, na podstawie wagi, dla całego sklasyfikowanego mięsa jagnięcego w każdej kategorii branej pod uwagę przy zgłaszaniu cen.

Jednakże państwa członkowskie są upoważnione do podziału ceny podawanej na podstawie wagi według klas budowy tusz i okrywy tłuszczowej przewidzianych w załączniku. Określenie „jakość” oznacza kombinację klasy budowy tusz i otłuszczenia.

Artykuł 3

Przepisy uzupełniające, określone w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92, są dla klas budowy tusz i okrywy tłuszczowej zgodne z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia. Barwa mięsa, określona w załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 2137/92, jest ustalana na boku tuszy, na *rectus abdominus*, poprzez odniesienie do znormalizowanej skali barw.

Artykuł 4

1. Klasyfikacja jest przeprowadzana najpóźniej w jedną godzinę po uboju.

2. Określona w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92 identyfikacja tusz i półtuszy zaklasyfikowanych według wspólnotowej skali klasyfikacji tusz owczych

w przedsiębiorstwach uczestniczących przeprowadzana jest za pomocą znakowania wskazującego na kategorię oraz klasę budowy tusz i okrywy tłuszczowej.

Znakowanie to jest dokonywane przez ostemplowanie, przy użyciu nieusuwalnego, nietoksycznego tuszu, zgodnie z metodą zatwierdzoną przez właściwe władze krajowe.

Kategorie są oznaczone następująco:

- a) L: tusze owiec w wieku poniżej 12 miesięcy (mięso jagnięce);
- b) S: tusze innych owiec.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na zastąpienie znakowania trwale przymocowanymi etykietami, na których nie jest możliwe wprowadzanie jakichkolwiek zmian.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie zapewniają, by klasyfikacja była dokonywana przez odpowiednio wykwalifikowanych pracowników technicznych. Państwa członkowskie wyznaczają takie osoby w drodze procedury udzielania zgody albo wyznaczając w tym celu odpowiedzialny organ.

2. Dokonywanie klasyfikacji w przedsiębiorstwach uczestniczących jest kontrolowane na miejscu, bez wcześniejszego uprzedzenia, przez organ wyznaczony przez państwo członkowskie i niezależny od przedsiębiorstwa uczestniczącego. Kontrole te muszą być przeprowadzane przynajmniej raz na trzy miesiące we wszystkich przedsiębiorstwach uczestniczących prowadzących klasyfikację i muszą obejmować co najmniej 50 losowo wybranych tusz.

Jednakże, tam gdzie organ odpowiedzialny za kontrolę jest jednocześnie tym, który odpowiada za dokonywanie klasyfikacji, lub w przypadku gdy nie podlega on władzy organu publicznego, kontrole przewidziane w akapicie pierwszym muszą być prowadzone pod fizycznym nadzorem organu publicznego na tych samych warunkach i przynajmniej raz w roku. Organ publiczny jest systematycznie informowany o ustaleniach dokonywanych przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie kontroli.

Artykuł 6

Wspólnotowa grupa kontrolna, przewidziana w art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92 (zwana dalej „Grupą”), jest odpowiedzialna za przeprowadzanie inspekcji na miejscu, obejmujących:

- a) stosowanie ustaleń odnoszących się do wspólnotowej skali klasyfikacji w odniesieniu do tusz owczych;
- b) ustalanie cen rynkowych zgodnie ze skalą klasyfikacji.

Artykuł 7

Grupie przewodniczy jeden z ekspertów Komisji. Państwa członkowskie wyznaczają ekspertów, biorąc pod uwagę ich niezależność oraz wiedzę w dziedzinie klasyfikacji tusz i ustalania cen rynkowych.

Eksperti w żadnym wypadku nie wykorzystują dla własnych potrzeb ani nie ujawniają informacji uzyskanych w związku z ich pracą dla grupy.

Artykuł 8

Inspekcje na miejscu są prowadzone przez delegację grupy w składzie ograniczonym do maksymalnie siedmiu członków. Do tego celu skład grupy ustala się zgodnie z następującymi zasadami:

- a) co najmniej dwóch ekspertów Komisji, z których jeden działa jako przewodniczący delegacji;
- b) jeden ekspert pochodzący z zainteresowanego państwa członkowskiego;
- c) najwyżej czterech ekspertów pochodzących z innych państw członkowskich.

Artykuł 9

1. Inspekcje na miejscu przeprowadza się w regularnych odstępach czasu, a ich częstotliwość może się różnić, w szczególności, zależnie od wielkości produkcji mięsa owczego w kontrolowanym państwie członkowskim, bądź też w zależności od problemów związanych z zastosowaniem skali klasyfikacji.

W razie potrzeby mogą po tych inspekcjach nastąpić kontrole uzupełniające. Liczebność delegacji wyznaczonej do takich kontroli może być zmniejszona.

2. Program wizyt kontrolnych przygotowuje Komisja po konsultacji z państwami członkowskimi. Przy inspekcji mogą być obecni przedstawiciele państwa członkowskiego, na którego terytorium prowadzona jest kontrola.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 stycznia 2008 r.

3. Każde państwo członkowskie organizuje kontrole, które mają być przeprowadzone na jego terytorium, zgodnie z wymaganiami ustalonymi przez Komisję. W tym celu państwo członkowskie na 30 dni przed inspekcją przedstawia Komisji szczegółowy program inspekcji. Komisja może zażądać dokonania zmian w programie.

4. Komisja informuje państwa członkowskie z możliwie największym wyprzedzeniem o programie i planowanym przebiegu każdej kontroli.

5. Po zakończeniu każdej kontroli członkowie delegacji i przedstawiciele państwa członkowskiego, na którego terytorium prowadzona była kontrola, spotykają się, by przedyskutować jej wyniki. Następnie członkowie delegacji opracowują wnioski z kontroli obejmujące punkty określone w art. 6.

6. Przewodniczący delegacji opracowuje sprawozdanie zawierające szczegóły inspekcji i wnioski określone w ust. 5. Sprawozdanie zostaje niezwłocznie przekazane państwu członkowskiemu, w którym przeprowadzono inspekcję, a następnie do pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 10

Koszty podróży i pobytu członków grupy pokrywa Komisja zgodnie z zasadami dotyczącymi kosztów podróży i pobytu osób niezwiązanych z Komisją, a powołanych przez nią do pracy w charakterze ekspertów.

Artykuł 11

Rozporządzenie (EWG) nr 461/93 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. Zgodność pokroju

Rozwój profilu tuszy, szczególnie części podstawowych (ćwierć tylna, grzbiet, łopatka).

Klasa zgodności pokroju	Przepisy uzupełniające
S Ekstra	Ćwierć tylna: podwójnie umięśniona. Profile maksymalnie wypukłe Grzbiet: maksymalnie wypukłe, maksymalnie szerokie, maksymalnie grube Łopatka: maksymalnie wypukła i maksymalnie gruba
E Doskonała	Ćwierć tylna: bardzo gruba. Profile bardzo wypukłe Grzbiet: bardzo wypukły, bardzo szeroki i bardzo gruby aż do łopatki Łopatka: bardzo wypukła i bardzo gruba
U Bardzo dobra	Ćwierć tylna: tgruba. Profile wypukłe Grzbiet: szeroki i gruby aż do łopatki Łopatka: gruba i wypukła
R Dobra	Ćwierć tylna: profile przeważnie proste Grzbiet: grube, ale zwężające się ku łopatce Łopatka: dobrze rozwinięta, ale nie tak gruba
O Dość dobra	Ćwierć tylna: profile z tendencją do lekkiej wklęsłości Grzbiet: niedostatecznie szeroki i gruby Łopatka: z tendencją do wąskiej. Niedostatecznie gruba
P Słaba	Ćwierć tylna: profile wklęsłe do bardzo wklęsłych Grzbiet: wąski, wklęsły z widocznymi kośćmi Łopatka: wąska, płaska i z widocznymi kośćmi

2. Okrywa tłuszczowa

Ilość tłuszczu na zewnętrznych i wewnętrznych częściach tuszy.

Klasa okrywy tłuszczowej	Przepisy uzupełniające (1)		
1. Niska	Strona zewnętrzna	Brak widocznych śladów tłuszczu	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna	Ślady tłuszczu lub ich brak na nerkach
Część piersiowa		Ślady tłuszczu lub ich brak między żebrami	
2. Lekka	Strona zewnętrzna	Cienka warstwa tłuszczu pokrywa część tuszy, ale może być mniej widoczna na kończynach	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna	Ślady tłuszczu lub jego cienka warstwa okrywa część nerek
Część piersiowa		Mięśnie wyraźnie widoczne między żebrami	

Klasa okrywy tłuszczowej	Przepisy uzupełniające ⁽¹⁾		
3. Przeciętna	Strona zewnętrzna	Lekka warstwa tłuszczu pokrywająca większość lub całość tuszy. Lekko pogrubione strefy tłuszczu u nasady ogona	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna Część piersiowa	Lekka warstwa tłuszczu okrywa część lub całość nerek Mięśnie wciąż widoczne między żebrami
4. Wysoka	Strona zewnętrzna	Gruba warstwa tłuszczu pokrywająca większą część lub całość tuszy, ale może być cieńsza na kończynach i grubiejąca na łopatkach	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna Część piersiowa	Nerki są ukryte w tłuszczu Mięśnie między żebrami mogą być przeniknięte tłuszczem. Na żebrach mogą być widoczne pokłady tłuszczu
5. Bardzo wysoka	Strona zewnętrzna	Bardzo gruba powłoka tłuszczu Czasem widoczne nagromadzenie tłuszczu	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna Część piersiowa	Nerki ukryte w grubej warstwie tłuszczu Mięśnie między żebrami przeniknięte tłuszczem. Na żebrach widoczne pokłady tłuszczu

(1) Przepisów uzupełniające dla jamy brzusznej nie stosuje się do celów załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2137/92.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i jego zmiana

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 461/93

(Dz.U. L 49 z 27.2.1993, s. 70)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 823/98

(Dz.U. L 117 z 21.4.1998, s. 2)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 461/93	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 i 2
Artykuł 1 ust. 3 zdanie pierwsze i drugie	Artykuł 1 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 1 ust. 3 zdanie trzecie i czwarte	Artykuł 1 ust. 3 akapit drugi
Artykuły 2 i 3	Artykuły 2 i 3
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 4 ust. 2 akapit trzeci zdanie wprowadzające	Artykuł 4 ust. 2 akapit trzeci zdanie wprowadzające
Artykuł 4 ust. 2 akapit trzeci tiret pierwsze	Artykuł 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a)
Artykuł 4 ust. 2 akapit trzeci tiret drugie	Artykuł 4 ust. 2 akapit trzeci lit. b)
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 4 ust. 3
Artykuły 5, 6 i 7	Artykuły 5, 6 i 7
Artykuł 8 ust. 1 część wprowadzająca	Artykuł 8 część wprowadzająca
Artykuł 8 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 8 lit. a)
Artykuł 8 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 8 lit. b)
Artykuł 8 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 8 lit. c)
Artykuł 8 ust. 2	—
Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze	Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie i trzecie	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 9 ust. 3
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 9 ust. 4
Artykuł 9 ust. 4	Artykuł 9 ust. 5
Artykuł 9 ust. 5	Artykuł 9 ust. 6
Artykuł 10	Artykuł 10
—	Artykuł 11
Artykuł 11	Artykuł 12
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 23/2008**z dnia 11 stycznia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 622/2003 ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 zadaniem Komisji jest przyjęcie środków w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących ochrony lotnictwa we Wspólnocie. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 622/2003 z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego⁽²⁾ było pierwszym aktem określającym takie środki.
- (2) Istnieje potrzeba ustanowienia środków, które bardziej precyzyjnie określą wspólne podstawowe standardy. Należy określić wymagania funkcjonalne dotyczące oprogramowania do projekcji wirtualnych obrazów zagrożeń (TIP). Należy rozważyć potrzebę dokonywania regularnego, co najmniej raz na dwa lata, przeglądu tych wymogów, aby upewnić się, że nadążają one za postępem technicznym, w szczególności jeżeli chodzi o wielkość dostępnej biblioteki obrazów wirtualnych.
- (3) Oprogramowanie TIP powinno być wykorzystywane do polepszania wyników pracy operatorów urządzeń prześwietlających, którzy sprawdzają bagaż podręczny i bagaż rejestrowany, przy pomocy projekcji wirtualnych obrazów niebezpiecznych przedmiotów w obrębie rentgenowskiego obrazu torby. Powinien zostać określony minimalny i maksymalny udział procentowy obrazów wirtualnych niebezpiecznych przedmiotów, których projekcja ma być nakładana na obraz toreb. W oparciu

o reakcję operatorów urządzeń prześwietlających oprogramowanie TIP powinno informować ich, czy reakcja ta była prawidłowa, tzn. czy właściwie zidentyfikowali wirtualne obrazy niebezpiecznych przedmiotów. Oprócz tego biblioteka wirtualnych obrazów wykorzystywana na potrzeby oprogramowania TIP powinna być systematycznie powiększana i aktualizowana, aby uwzględnić nowe niebezpieczne przedmioty i zapobiec zjawisku przyzwyczajania się do tych samych wirtualnych obrazów.

- (4) Informacje o wymaganiach funkcjonalnych dotyczących sprzętu stosowanego do kontroli w zakresie ochrony, w tym oprogramowania TIP, nie powinny być podawane do wiadomości publicznej ze względu na możliwość ich nieuprawnionego wykorzystania w celu obejścia kontroli w zakresie ochrony. Informacje te mogą być udostępniane wyłącznie regulatorom i producentom urządzeń.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 622/2003.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpieczeństwa Lotnictwa Cywilnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 622/2003 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3 wspomnianego rozporządzenia stosuje się w odniesieniu do poufnego charakteru załącznika.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 355 z 30.12.2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 849/2004 (Dz.U. L 229 z 29.6.2004, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 89 z 5.4.2003, s. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1477/2007 (Dz.U. L 329 z 14.12.2007, s. 22).

ZAŁĄCZNIK

Zgodnie z art. 1 załącznik jest niejawnym i nie jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 24/2008**z dnia 11 stycznia 2008 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek w ramach kontyngentu taryfowego dla Tunezji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2000/822/WE z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Tunezji, dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych oraz zmiany protokołów rolniczych do Układu o stowarzyszeniu między WE a Tunezją⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 1 i 2 protokołu nr 1 Układu euro-śródziemnomorskiego, ustanawiającego stowarzyszenie członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezji, z drugiej strony⁽³⁾, otwiera kontyngent taryfowy, po zerowej stawce celnej, na przywozy oliwy z oliwek w stanie nieprzetworzonym, oznaczonej kodami CN 1509 10 10 oraz 1509 10 90, uzyskanej całkowicie w Tunezji oraz przetransportowanej stamtąd bezpośrednio do Wspólnoty, w ramach limitów przewidzianych dla każdego roku.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 stycznia 2008 r.

- (2) Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji⁽⁴⁾ przewiduje również miesięczne ilościowe limity w odniesieniu do wydawania pozwoleń.
- (3) Właściwym władzom zostały przedstawione, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006, wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w ilości całkowitej przekraczającej wyznaczony limit 1 000 ton, przewidziany na miesiąc styczeń.
- (4) W tych okolicznościach Komisja musi ustalić współczynnik redukcji pozwalający na wydanie pozwoleń proporcjonalnie do ilości dostępnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na przywóz, złożone w dniach 7 i 8 stycznia 2008 r., na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006, przyjmuje się do wysokości odpowiadającej 89,887640 % ilości, o którą złożono wnioski. Limit w wysokości 1 000 ton przewidziany na miesiąc styczeń został osiągnięty.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 30.12.2000, s. 92.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 84.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 grudnia 2007 r.

ustanawiająca Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych w celu zarządzania wspólnotowym programem szczegółowym „Pomysły” w dziedzinie badań pionierskich na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/37/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

utrąty kontroli i ostatecznej odpowiedzialności za działania, którymi zarządzają agencje wykonawcze.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 58/2003 upoważnia Komisję do ustanowienia agencji wykonawczych zgodnie z ogólnym statutem ustanowionym tym rozporządzeniem i do powierzenia im niektórych zadań odnoszących się do zarządzania jednym lub większą liczbą programów wspólnotowych.
- (2) Celem upoważnienia Komisji do ustanowienia agencji wykonawczych jest umożliwienie jej skoncentrowania się na priorytetowych działaniach i funkcjach, których nie można zlecić podmiotom zewnętrznym, ale bez

- (3) Decyzja nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotycząca siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013)⁽²⁾ przewiduje ustanowienie Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych służącej realizacji programu szczegółowego „Pomysły”⁽³⁾. Europejska Rada ds. Badań Naukowych składa się z niezależnej rady naukowej wspieranej przez specjalną jednostkę ds. realizacji.
- (4) Decyzją 2007/134/WE z dnia 2 lutego 2007 r. ustanawiającą Europejską Radę ds. Badań Naukowych⁽⁴⁾ obok ustanowienia Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERBN) i rady naukowej Komisja zapowiedziała powołanie na mocy odrębnego aktu prawnego specjalnej jednostki ds. realizacji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 58/2003.
- (5) Zarządzanie programem szczegółowym „Pomysły” obejmuje realizację projektów badawczych, które nie pociągają za sobą decyzji politycznych i wymagają wysokiego poziomu wiedzy naukowej oraz z zakresu finansów w trakcie całego cyklu projektowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 22.2.2007, str. 81.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 57 z 24.2.2007, str. 14.

- (6) Przekazanie agencji wykonawczej zadań związanych z realizacją programu może nastąpić dzięki wyraźnemu rozdzieleniu etapu programowania ustalonego przez radę naukową i przyjętego przez Komisję oraz etapu realizacji projektów powierzonej agencji wykonawczej zgodnie z zasadami i metodyką ustalonymi przez radę naukową.
- (7) Przeprowadzona w tym celu analiza kosztów i korzyści wykazała, że utworzenie agencji wykonawczej, która zarządzałaby działalnością Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych, byłoby korzystne zarówno pod względem finansowym, jak i pod innymi względami.
- (8) Swoje budżet na bieżące funkcjonowanie agencja powinna wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1653/2004 z dnia 21 września 2004 r. w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych ⁽¹⁾.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Agencji Wykonawczych,
- skiej na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ustanowionego decyzją nr 1982/2006/WE:
- zarządzanie etapami konkretnych projektów – określonych w decyzji upoważniającej agencję – w kontekście realizacji programu szczegółowego „Pomysły” na podstawie decyzji Rady 2006/972/WE ⁽²⁾ oraz programu prac ustalonego przez radę naukową i przyjętego przez Komisję, jak również dokonywanie niezbędnych kontroli oraz podejmowanie stosownych decyzji na podstawie upoważnienia Komisji,
 - przyjmowanie wykonawczych aktów budżetowych w odniesieniu do wpływów i wydatków oraz wykonywanie, na podstawie upoważnienia Komisji, wszelkich operacji niezbędnych do zarządzania programem szczegółowym „Pomysły”, a zwłaszcza operacji związanych z przyznawaniem grantów i zawieraniem umów,
 - gromadzenie, analizowanie i przekazywanie Komisji i radzie naukowej wszelkich informacji potrzebnych do zarządzania procesem realizacji programu wspólnotowego.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ustanowienie agencji

1. Niniejszym ustanawia się agencję wykonawczą (dalej zwaną „agencją”) w celu zarządzania działaniami wspólnotowymi w dziedzinie badań, której statut został ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 58/2003.
2. Nazwa agencji to Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych.

Artykuł 2

Siedziba

Siedzibą agencji jest Bruksela.

Artykuł 3

Czas istnienia

Agencja powołana jest na okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 4

Cele i zadania

1. Niniejszym agencji powierza się następujące zadania w ramach siódmego programu ramowego Wspólnoty Europej-

2. Decyzja Komisji o przekazaniu uprawnień agencji określa szczegółowo wszystkie powierzone jej zadania i jest dostosowywana w przypadku powierzenia agencji dodatkowych zadań. Jest ona przekazywana, do celów informacyjnych, Komitetowi ds. Agencji Wykonawczych.

Artykuł 5

Struktura organizacyjna

1. Agencją zarządzają powoływane przez Komisję: komitet kierujący i dyrektor.
2. Członkowie komitetu kierującego mianowani są na dwa lata.
3. Dyrektor agencji mianowany jest na cztery lata.
4. Kadencje członków komitetu kierującego i dyrektora mogą zostać przedłużone.

Artykuł 6

Granty

Agencja otrzymuje granty uwzględnione w budżecie ogólnym Wspólnot Europejskich, pobierane ze środków przeznaczonych na program szczegółowy „Pomysły”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 22.9.2004, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1821/2005 (Dz.U. L 293 z 9.11.2005, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 400 z 30.12.2006, str. 224.

*Artykuł 7***Kontrola i sprawozdawczość**

Agencja podlega kontroli Komisji i regularnie składa sprawozdania na temat postępów w realizacji programu, za który jest odpowiedzialna, zgodnie z uzgodnieniami i z częstotliwością podaną w decyzji o przekazaniu uprawnień.

*Artykuł 8***Wykonywanie budżetu na bieżące funkcjonowanie**

Agencja wykonuje swój budżet na bieżące funkcjonowanie zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1653/2004.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/38/WPZiB

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające wspólne działanie 2007/405/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa, mającej odniesienie do wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL DR Konga)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

(4) Komórka monitorująca w Sekretariacie Rady powinna objąć swoim działaniem przedmiotową misję.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

(5) Wspólne działanie 2007/405/WPZiB powinno zostać odpowiednio zmienione,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

(1) W dniu 12 czerwca 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/405/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa, mającej odniesienie do wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL DR Konga) ⁽¹⁾ na wstępny okres jednego roku. Misja rozpoczęła działalność dnia 1 lipca 2007 r.

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2007/405/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

(2) W dniu 18 czerwca 2007 r. Rada zatwierdziła wytyczne dotyczące struktury dowodzenia i kontroli dla cywilnych operacji UE w zakresie zarządzania kryzysowego. Wytyczne te przewidują między innymi, że dowódca operacji cywilnej będzie sprawować dowództwo i kontrolę na poziomie strategicznym w zakresie planowania i prowadzenia wszystkich cywilnych operacji zarządzania kryzysowego, pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz pod ogólnym zwierzchnictwem Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB (SG/WP). Wytyczne te przewidują ponadto, że dyrektor ds. cywilnych zdolności planowania i prowadzenia operacji (CPCC) w Sekretariacie Rady będzie dowódcą operacji cywilnej dla każdej operacji zarządzania kryzysowego.

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Dowódca operacji cywilnej

1. Dyrektor ds. cywilnych zdolności planowania i prowadzenia operacji (CPCC) jest dowódcą operacji cywilnej dla EUPOL DR Konga.

2. Dowódca operacji cywilnej sprawuje dowództwo i kontrolę nad EUPOL DR Konga na poziomie strategicznym pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz ogólnym zwierzchnictwem SG/WP.

(3) Wyżej wymieniona struktura dowodzenia i kontroli nie narusza zobowiązań umownych szefa misji wobec Komisji w zakresie wykonania budżetu misji.

3. Dowódca operacji cywilnej zapewnia właściwe i skuteczne wykonywanie decyzji Rady, a także decyzji KPiB, w szczególności przez wydawanie szefowi misji, stosownie do potrzeb, instrukcji na poziomie strategicznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 151 z 13.6.2007, str. 46.

4. Cały oddelegowany personel pozostaje pod pełnym dowództwem krajowych organów wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE. Organy krajowe przekazują dowódcy operacji cywilnej kontrolę operacyjną (OPCON) nad swoim personelem, zespołami i jednostkami.

5. Dowódca operacji cywilnej ponosi całkowitą odpowiedzialność za zapewnienie należytego wywiązywania się ze spoczywającego na UE obowiązku opieki.

6. Dowódca operacji cywilnej i SPUE stosownie do potrzeb konsultują się wzajemnie.”;

2) w art. 5 ust. 2–8 otrzymują brzmienie:

„2. Szef misji przyjmuje odpowiedzialność za misję oraz sprawuje nad nią dowództwo i kontrolę w teatrze działań.

3. Szef misji sprawuje dowództwo i kontrolę nad personelem, zespołami i jednostkami z państw wnoszących wkład, zgodnie z zadaniami wyznaczonymi przez dowódcę operacji cywilnej, a także odpowiada za administrację i logistykę w odniesieniu do majątku, zasobów oraz informacji udostępnionych misji.

4. Szef misji wydaje całemu personelowi misji instrukcje służące skutecznemu prowadzeniu misji EUPOL DR Konga w teatrze działań i odpowiada za koordynację bieżącego zarządzania misją zgodnie z instrukcjami dowódcy operacji cywilnej wydanymi na poziomie strategicznym.

5. Szef misji jest odpowiedzialny za wykonanie budżetu misji. W tym celu szef misji podpisuje z Komisją umowę.

6. Szef misji jest odpowiedzialny za nadzór dyscyplinarny nad personelem. Działania dyscyplinarne w odniesieniu do oddelegowanego personelu podejmowane są przez odpowiedni organ krajowy lub organ UE.

7. Szef misji reprezentuje EUPOL DR Konga na miejscu prowadzenia operacji i zapewnia odpowiednią widoczność działań misji.

8. Szef misji w razie konieczności koordynuje działania z innymi podmiotami z UE na miejscu. Bez uszczerbku dla

struktury dowodzenia. Szef misji przyjmuje od SPUE wskazówki polityczne dotyczące sytuacji na miejscu.”;

3) artykuł 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wszyscy członkowie personelu wykonują swoje obowiązki i podejmują działania w interesie misji. Wszyscy członkowie personelu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa (*).

(*) Dz.U. L 101 z 11.4.2001, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2007/438/WE (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, str. 24).”;

4) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Struktura dowodzenia

1. EUPOL DR Konga, stanowiąc operację zarządzania kryzysowego, posiada jednolitą strukturę dowodzenia.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa sprawuje w ramach odpowiedzialności Rady kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad EUPOL DR Konga.

3. Dowódca operacji cywilnej, pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym KPiB oraz ogólnym zwierzchnictwem SG/WP, jest dowódcą operacji cywilnej EUPOL DR Konga na poziomie strategicznym i jako taki wydaje instrukcje szefowi misji oraz służy mu doradztwem i wsparciem technicznym.

4. Dowódca operacji cywilnej składa sprawozdania Radzie za pośrednictwem SG/WP.

5. Szef misji sprawuje dowództwo i kontrolę nad EUPOL DR Konga w teatrze działań i podlega bezpośrednio dowódcy operacji cywilnej.”;

5) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. KPiB sprawuje w ramach odpowiedzialności Rady kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad misją. Niniejszym Rada upoważnia KPiB do podejmowania w tym celu odpowiednich decyzji zgodnie z art. 25 Traktatu o Unii Europejskiej. Upoważnienie to obejmuje uprawnienia do wprowadzania zmian w OPLAN. Obejmuje ono również uprawnienie do podejmowania dalszych decyzji w sprawie powoływania szefa misji. Uprawnienia do podejmowania decyzji w odniesieniu do celów i zakończenia misji nadal należą do Rady.

2. KPiB regularnie przedstawia Radzie sprawozdania.

3. KPiB otrzymuje regularnie oraz w miarę potrzeby sprawozdania od dowódcy operacji cywilnej i od szefa misji na tematy objęte zakresem ich odpowiedzialności.”;

6) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Bezpieczeństwo

1. Dowódca operacji cywilnej kieruje planowaniem przez szefa misji środków bezpieczeństwa dla EUPOL DR Konga i zapewnia ich właściwe i skuteczne wykonywanie zgodnie z art. 3a i 7, w koordynacji z Biurem Bezpieczeństwa Rady.

2. Szef misji jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo operacji i za zapewnienie przestrzegania minimalnych wymogów bezpieczeństwa, które mają do niej zastosowanie, zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych na mocy przepisów tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej i aktów je uzupełniających.

3. Szef misji jest wspierany przez funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji (MSO), który podlega szefowi

misji i pozostaje również w ścisłych stosunkach służbowych z Biurem Bezpieczeństwa Rady.

4. Przed objęciem swoich funkcji personel EUPOL DR Konga uczestniczy w obowiązkowym szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa, zgodnie z OPLAN. Personel uczestniczy również w regularnie organizowanych przez MSO szkoleniach aktualizujących w teatrze działań.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Monitorowanie wydarzeń

Komórka monitorująca wydarzenia obejmuje swoim działaniem EUPOL DR Konga.”;

8) w art. 17 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Decyzje KPiB zgodnie z art. 8 ust. 1, dotyczące mianowania szefa misji, są również publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

F. NUNES CORREIA

Przewodniczący

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY

z dnia 6 grudnia 2007 r.

dotycząca przystąpienia Bułgarii i Rumunii do konwencji z dnia 18 grudnia 1997 r. sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi

(2008/39/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (zwany dalej „Aktem przystąpienia”), w szczególności jego art. 3 ust. 4,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja sporządzona na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi ⁽²⁾ (zwana dalej „konwencją”) została podpisana w Brukseli w dniu 18 grudnia 1997 r. i wchodzi w życie po 90 dniach od daty notyfikacji przez państwo, które – będąc członkiem Unii Europejskiej w dacie przyjęcia przez Radę aktu o sporządzeniu tej konwencji – jako ostatnie dopełni tej formalności.
- (2) Zgodnie z art. 32 ust. 4 konwencji, do czasu wejścia konwencji w życie, każde państwo członkowskie może – przy okazji notyfikacji, o której mowa w art. 32 ust. 2 konwencji, lub w dowolnym późniejszym terminie – oświadczyć, że w zakresie dotyczącym tego państwa konwencja ta jest zastosowana w jego stosunkach z państwami członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie.
- (3) Po przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej państwa te złożyły akty dotyczące ich przystąpienia do konwencji.

(4) Artykuł 3 ust. 3 Aktu przystąpienia przewiduje, że Bułgaria i Rumunia przystępują do konwencji i protokołów zawartych pomiędzy państwami członkowskimi, wyszczególnionych w załączniku I do Aktu przystąpienia, w tym m.in. do konwencji w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi. Te konwencje i protokoły wchodzi w życie w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii w dniu określonym przez Radę.

(5) Zgodnie z art. 3 ust. 4 Aktu przystąpienia Rada dokonuje wszelkich dostosowań wymaganych w związku z przystąpieniem do tych konwencji i protokołów,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 31 ust. 1 Konwencji z dnia 18 grudnia 1997 r. sporządzonej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza konwencja obowiązuje na terytoriach państw członkowskich obejmujących wspólnotowy obszar celny, jak również, w odniesieniu do Republiki Federalnej Niemiec, wyspę Helgoland oraz terytorium Büsingen (w ramach i na mocy traktatu z dnia 23 listopada 1964 r. pomiędzy Republiką Federalną Niemiec i Konfederacją Szwajcarską o włączeniu gminy Büsingen am Hochrhein do obszaru celnego Konfederacji Szwajcarskiej, z późniejszymi zmianami) oraz, w odniesieniu do Republiki Włoskiej, gminy Livigno i Campione d'Italia, jak również wody terytorialne, morskie wody wewnętrzne oraz przestrzeń powietrzną nad terytoriami państw członkowskich.”.

Artykuł 2

Konwencja w brzmieniu ustalonym przez niniejszą decyzję wchodzi w życie w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii z dniem wejścia w życie konwencji, bez uszczerbku dla jej art. 32 ust. 4.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 24 z 23.1.1998, str. 2.

Artykuł 3

Tekst konwencji sporządzony w językach bułgarskim i rumuńskim ⁽¹⁾ jest autentyczny na tych samych warunkach co pozostałe wersje językowe konwencji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
A. COSTA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Bułgarska i rumuńska wersja konwencji zostaną opublikowane w wydaniu specjalnym Dz.U. w późniejszym terminie.

DECYZJA RADY

z dnia 6 grudnia 2007 r.

dotycząca przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Konwencji sporządzonej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich, Protokołu z dnia 27 września 1996 r., Protokołu z dnia 29 listopada 1996 r. i Protokołu drugiego z dnia 19 czerwca 1997 r.

(2008/40/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Akt przystąpienia z 2005 r., w szczególności jego art. 3 ust. 4,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja sporządzona na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽²⁾ (zwana dalej „Konwencją”) została sporządzona w Brukseli 26 lipca 1995 r. i weszła w życie dnia 17 października 2002 r.
- (2) Konwencję uzupełniono Protokołem sporządzonym na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽³⁾ (zwanym dalej „Protokołem z dnia 27 września 1996 r.”), który został sporządzony 27 września 1996 r. i Protokołem sporządzonym na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie wykładni w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾ (zwanym dalej „Protokołem z dnia 29 listopada 1996 r.”), który został sporządzony 29 listopada 1996 r. Oba protokoły weszły w życie dnia 17 października 2002 r.
- (3) Konwencja została następnie uzupełniona Protokołem drugim sporządzonym na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, do Konwencji o ochronie interesów

finansowych Wspólnot Europejskich ⁽⁵⁾ (zwanym dalej „Protokołem drugim z dnia 19 czerwca 1997 r.”), który został sporządzony w Brukseli 19 czerwca 1997 r., lecz jeszcze nie wszedł w życie.

- (4) Artykuł 3 ust. 3 Aktu przystąpienia z 2005 r. przewiduje, że Bułgaria i Rumunia przystępują do konwencji i protokołów wyszczególnionych w załączniku I do Aktu przystąpienia, w tym między innymi do Konwencji, Protokołu z dnia 27 września 1996 r., Protokołu z dnia 29 listopada 1996 r. i Protokołu drugiego z dnia 19 czerwca 1997 r. Konwencje i protokoły wyszczególnione w załączniku I do Aktu przystąpienia z 2005 r. mają wejść w życie w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii w dniu określonym przez Radę,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Teksty Konwencji, Protokołu z dnia 27 września 1996 r., Protokołu z dnia 29 listopada 1996 r. i Protokołu drugiego z dnia 19 czerwca 1997 r., sporządzone w językach bułgarskim i rumuńskim ⁽⁶⁾ są autentyczne na takich samych warunkach jak ich pozostałe teksty.

Artykuł 2

1. Konwencja, Protokół z dnia 27 września 1996 r. i Protokół z dnia 29 listopada 1996 r. wchodzi w życie w stosunku do Bułgarii i Rumunii pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu przyjęcia niniejszej decyzji, o ile nie weszły jeszcze w życie w stosunku do Bułgarii i Rumunii przed tą datą.

2. Protokół drugi z dnia 19 czerwca 1997 wchodzi w życie z stosunku do Bułgarii i Rumunii w dniu jego wejścia w życie w stosunku do państwa, które było członkiem Unii Europejskiej w dniu przyjęcia aktu Rady ustalającego ten protokół ⁽⁷⁾ i które jako ostatnie dokonało powiadomienia, o którym mowa w jego art. 16 ust. 2.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 23 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 49.

⁽³⁾ Dz.U. C 313 z 23.10.1996, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 151 z 20.5.1997, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 221 z 19.7.1997, str. 12.

⁽⁶⁾ Bułgarska i rumuńska wersja językowa Konwencji i protokołów zostanie opublikowana w wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego w późniejszym terminie.

⁽⁷⁾ Akt Rady z dnia 19 czerwca 1997 r. ustalający Protokół drugi do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich, Dz.U. C 221 z 19.7.1997, str. 11.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

A. COSTA

Przewodniczący
